

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΓΙΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ὑπὸς ὀκτὸ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.
Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφελουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀθηναϊκὴ γυναικεία βιβλιοθήκη. Γυναῖκες καὶ Βιβλία. — Σύγχρο-
νοι Ἕλληνες ποιηταὶ (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσεῖα). — Ἡ γυνὴ ἐν Ἰα-
πωνίᾳ. Ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις τῆς Ἰαπωνίδος (ὑπὸ κ. Μιτοῦποι-
σιζῶ). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος τα-
ξειδιώτιδος. — Σκύλλις καὶ Ὑδνα (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου). —
Πλύσις ἀσπρορρούχων (ὑπὸ καλῆς οἰκοκυρᾶς). — Ἐγκαίνια Γαλλικοῦ
Παρθενεργασίου. — Γυναικεῖος Κόσμος (ὑπὸ Φιλοκάλου). — Ἀλληλο-
γραφία. Συμβουλή. Συναγῆ. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Γυναῖκες καὶ βιβλία

Εἷς ἔτι θρίαμβος διὰ τὴν ἀνεπτυγμένην τῆς πόλεως μας γυ-
ναῖκα! Μία ἔτι ἐνδειξις τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεώς της ἐν τῇ
ἐκπολιτιστικῇ τῆς κοινωνίας μας πορείᾳ! Ἐν τεκμήριον τῆς ἐκ
τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ βίῳ ἐπεμβάσεώς της ἠθικῆς ὠφελείας!

Γυνὴ ἀναγινώσκουσα, γυνὴ μελετῶσα, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς
σχολῆς ἀποφοίτησίν της ἦτο τόσον σπάνιον παρ' ἡμῖν, ὥστε
εἶχεν ἐπικρατῆσαι νὰ θεωρῆται γελοῖον, εἰ μὴ ἀξιόμιμνον ἢ εἰς
σοβαρὰς φιλολογικὰς μελέτας ἐπίδοσις τῆς γυναικός. Ἡμεῖς
αἱ ἀπὸ ὀκταετίας ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀγωνιζόμεναι, ὅ-
πως καταρρίψωμεν τὰς παραλόγους ταύτας προλήψεις, ὅπως συν-
ειθίσωμεν τὴν γυναῖκα μὲ τὴν ιδέαν, ὅτι δὲν ἐπλάσθη μόνον διὰ
νὰ ἐπιτηρῇ τὸ μαγειρεῖον καὶ ἀποκλειστικὸν προορισμὸν της νὰ
θεωρῇ τὴν εἰς τοὺς ματαίους στολισμοὺς ἐπίδοσίν της, ἡκού-
σαμεν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι διαστρέφομεν τὰς γυναικείας δια-
νοίας, ὅτι παραγνωρίζομεν τὴν γυναικείαν φύσιν, διότι ἡ γυνὴ
ὡς τὸ δειλὸν καὶ ταπεινὸν κορὸν οὐδεὶς νὰ ἀνθῇ φυτῶν
ἐπὶ τὴν σκιὰν τῆς οἰκογενειακῆς στέγης. Ἠκούσαμεν ὅτι θέ-
λομεν νὰ δημιουργήσωμεν λεγεῶνας ὄλας σοφῶν γυναικῶν, αἰ-
τινες διὰ τῶν ὑψηλῶν ιδεῶν καὶ ἐμπνεύσεων καθίστανται ἀ-

σθενικαὶ καὶ ἀνίκανοι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ
οἰκογενειακοῦ βίου.

Ἄλλ' αἱ προλήψεις αὗται αἱ γελοῖαι, καλῶς καὶ διὰ τῶν
τῶν πραγμάτων πολεμοῦμεναι καταπίπτουν ἀφ' ἑαυτῶν, ὅτι
δὲ χθὲς ἐθεωρεῖτο ψεκτὸν, σήμερον παρ' ὅλων ἀναγνωρίζεται ὡς
ἀνάγκη. Γυνὴ ἀναγινώσκουσα σήμερον εἶναι ὁ κανὼν, καὶ γυνὴ
μὴ ἀναγινώσκουσα εἶναι ἀτυχῆς καὶ σπανία ἐξαιρέσις.

Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀναγινώσκωμεν μόνον, πρέπει καὶ νὰ
ἔχωμεν καὶ νὰ εἰξεύρωμεν τί μᾶς ἐπιτρέπεται ἀναλόγως τῆς
ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἡλικίας μας νὰ ἀναγινώσκωμεν. Διὰ σει-
ρᾶς ἄρθρων δημοσιευθέντων παρ' ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
εἴχομεν ὑποδείξει τὴν ἀνάγκην ταύτην, ὑποσχεθεῖσαι ταῦτο-
χρόνως νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τὰς Ἑλληνίδας πάντας τοὺς γρά-
φοντας Ἑλληνας, νὰ δημοσιεύσωμεν ἀναλυτικὰς ἐπὶ τῶν ἔργων
τῶν μελέτας καὶ νὰ συστήσωμεν τὰ καταλληλότερα τούτων εἰς
ἀνάγκωσιν. Συνεργάτις ἡμῶν ἀνέλαβε τὴν ἔκτοτε δημοσιευο-
μένην μελέτην περὶ Ἑλλήνων ποιητῶν, ἥτις θέλει συνεχισθῇ ὑπὸ
ἰδικῆς μας μελέτης περὶ Ἑλλήνων πεζογράφων.

Ἄλλ' ἡ σύγχρονος Ἑλληνικὴ φιλολογικὴ παραγωγή εἶναι
σχετικῶς πενιχρά. Ἡ γνώσις δὲ καὶ μελέτη ξένων συγγραφέων
ἐπιβάλλεται εἰς πᾶσαν ἀνεπτυγμένην Ἑλληνίδα. Εἶναι ἀδικον
νὰ παρέρχονται ἀπαρατήρητοι παρ' ἡμῶν τόσαι μεγάλαι καὶ
ὠραταὶ ἐκφάνσεις τῆς προνομιούχου διανοίας τῶν ἐλλεικτῶν τῆς
γῆς, προωρισμένα νὰ ἐξυψώσι τὰς καρδίας καὶ νὰ μᾶς ἀπο-
καλύπτωσι τὰς ιδεώδεις καλλονὰς τῆς συγχρόνου ἐπιστημονι-
κῆς ἐρεῦνης καὶ ψυχολογίας τῶν ὄντων καὶ τῶν πραγμάτων.

Εἰς τὸν κοινωνικὸν δὲ καὶ τὸν καθ' ἐκάστην βίον ἡ ἔλλειψις
αὕτη καθίσταται καταφανεστέρα καὶ ἐπιζήμιος ἐν πολλοῖς. Ἡ
γυνὴ δὲν θὰ ἦτο κακολόγος, δὲν θὰ ἦτο μικρολόγος, δὲν θὰ
ἠσχολεῖτο νὰ ἐπαναλαμβάνη τὰς συκοφαντικὰς διαδόσεις, ἐν αἷς
τόσων ἡ ἠθικὴ ναυαγεῖ, ἡ τιμὴ δυσφημεῖται, ἡ ὑπόληψις δια-
σύρεται, ἐὰν ἡδύνατο μετὰ τῶν φίλων καὶ ἐπισκεπτῶν της νὰ
ὀμιλῇ περὶ εὐρυτέρων θεμάτων, τὰ ὅποια δημιουργεῖ ἢ ἀνά-

βάλλεται ή Ίαπωνίς τή παρέχουν ελάχιστον χρόνον, όπως αὐτοπροσώπως ἀσχοληθῆ εἰς τήν ἀνατροφήν τῶν θυγατέρων της. Ἡ φροντίς αὕτη ἀνατίθεται ἀμέριστος εἰς τήν τροφόν, ὑπό τήν μητρικήν ὁμως πάντοτε ἐπίβλεψιν. Ἄλλ' ἡ τροφὸς ἐκεῖ σπανίως ἀπομακρύνεται τῆς θετῆς θυγατρὸς της, πρὶν ἢ αὕτη νυμφευθῆ, συνεχῶς μάλιστα τήν παρακολουθεῖ καὶ εἰς τὸν ἔγγαμον βίον της, ὅχι ὡς θεραπεινίς, ἀλλ' ὡς ἀφωσιωμένη φίλη καὶ πιστὴ σύμβουλος. Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τήν κόρην νὰ ἀγαπᾷ μετὰ στοργῆς τήν μητέρα της, διδασκόμενη μάλιστα εἰς τοῦτο παρὰ τῆς τροφῆς ἀπὸ τὰ παιδικὰ της ἔτη.

Καίτοι ἀκολουθοῦσα τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς τοῦ Βούδδα καὶ τοῦ Κομφουκίου, ἐν τούτοις ἡ Ίαπωνίς νεανίς ζῆ βίον ἀκοινοῦτως εὐχάριστον, ἐλευθέρᾳ μετὰ τῶν μελετῶν καὶ τῶν παντοειδῶν διασκεδάσεων, τὰς ὁποίας τῆ παρέχουσι ἡθικὴ καὶ ἔθιμα φιλελεύθερα. Χωρὶς νὰ ἔχη τήν πλήρη ἀνεξαρτησίαν τῆς νέας Ἀμερικανίδος, ἡ Ίαπωνίς κόρη χαίρει πολὺ περισσοτέρην ἐλευθερίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς. Οὕτω δέχεται καὶ ἀποδίδει ἐπισκέψεις πρὸς τὰς φίλας της, μεταβαίνει εἰς τὸν ναόν, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὰ τειροπαιεῖα συνοδευομένη παρὰ τῆς τροφῆς, ἢ παρ' ἄλλης πιστῆς γυναικὸς τῆς οἰκογενείας. Ἐνίοτε μάλιστα ὑπὸ τὰ βλέμματα τῆς μητρὸς της, δύναται νὰ δέχεται καὶ νέους αἰκείους, οὐδέποτε ὁμως καὶ νὰ ἐξέρχεται μετ' αὐτῶν ἔστω καὶ ἐὰν εἶναι ἔγγαμοι.

Μοτοῦποη-Σεξῶ

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΜΣΤ'.

Ἡ τελευταία μας ἐπίσκεψις εἰς τήν Ἔκθεσιν. Τὸ ὕστατον ὑγίαινε πρὸς τήν Λευκὴν Πόλιν, ἥτις τόσας μᾶς παρέσχε συγκινήσεις καὶ ἀπολαύσεις, ἀλλὰ καὶ κόπους καὶ ἐξαντλήσεις ἐνταυτῷ. Ἡ ἀποχαριετιστήριός μας ἐπίσκεψις πρὸς τὸ κέντρον τοῦτο τῆς τελειοποιηθείσης ἀναπτύξεως καὶ προόδου, πρὸς τήν γωνίαν ταύτην τῆς γῆς, ἐν ἣ ἐπὶ ἔτος ἤδη συγκεντροῦται ἡ προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἶναι περίεργον τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον κατέχει τήν ψυχὴν μας καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἐπισκέψεώς μας. Ὅλα τὰ πράγματα μᾶς φαίνονται ὑπὲρ ποτε ὠραία καὶ τέλεια. Μᾶς ἐγένοντο δὲ τόσον οἰκεία, ἀπησχόλησαν τόσον πολὺ τήν διάνοιαν καὶ τήν καρδίαν μας, ὥστε ἀνεπαίσθητως ἀνεπτύχθη ἐν ἡμῖν αἶσθημά τι ἀγάπης, ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐξεγείρεται ζῶηρον καὶ μᾶς πιέζει, μᾶς στενοχωρεῖ, μᾶς φέρει σχεδὸν τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Εἰς τήν αὐτοπαρρητη-ικότητα, εἰς ἣν ὑποβαλλόμεθα, ἀρχίζομεν νὰ αἰσθανώμεθα σύγχυσιν τινα εἰς τὰς μέχει τοῦδε περὶ πατρίδος καὶ πατριωτισμοῦ ιδέας μας. Βεβαίως ἀγαπῶμεν καὶ ποθοῦμεν τὸν τόπον μας. Ἀλλὰ καὶ λυπούμεθα καὶ πονοῦμεν, διότι ἀφίνομεν τήν μέχρι τῆς χθὲς ἄγνωστον ἔτι αὐτὴν χώραν, μεθ' ἧς οὐδὲν μᾶς συνδέει.

Καὶ αἰσθανόμεθα ὅτι, ἐὰν ἐκεῖ μᾶς συγκρατῆ ἡ ἀγάπη, ἡ συνήθεια τῆς καθημερινῆς ζωῆς, αἱ ἀνκνησεις, αἱ παρὰ δόσεις,

οἱ κοινοὶ μετὰ τῶν ἄλλων πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες καὶ τὰ ὄνειρα, ἐδῶ μᾶς ἐλκύει βίος ἄωτερος καὶ πνευματικώτερος, βίος δράσεως καὶ προόδου, ἀνὰ τοὺς ἀπεράντους ὀρίζοντας τοῦ καλοῦ, τοῦ ἰδανικοῦ, τοῦ τελείου. Ἐκεῖ ὁ ἀγὼν ὁ καθημερινὸς μετὰ ελάχιστας ἐλπίδας ἰκανοποιήσεως καὶ ἐπιτυχίας. Ἀγὼν ἀγνος, μετὰ πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεις καὶ στερήσεις καὶ βόσκανα. Ἀγὼν ἐν κύκλῳ στενωπῶ, ἀτρυκτικῶ, ἐν ᾧ ἡ ἰδιοτέλεια καὶ τὰ πάθη καὶ ἡ περιωρισμένη ἀνάπτυξις, καὶ ὁ φθόνος καὶ ἡ ἀδιαφορία κατὰ τρέφουσαν πᾶσαν ὁρμήν, πᾶν σφρίγος, πᾶσαν εὐγενῆ φιλοτιμίαν. Καὶ ἐξηγοῦμεν πῶς ἐπισκιάζεται πρὸς στιγμὴν ἡ τόσον μακρὰν εὐρισκομένη πατρίς, καὶ πῶς ὁ νοῦς, ὁ φύσει φιλελεύθερος, ὁ μὴ γνωρίζων ὅρια καὶ μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς προλήψεις καὶ παρὰ δόσεις εἶναι ἔτοιμος νὰ ἀποσκιρτήσῃ, νὰ προσεταίρισθῆ νέαν πατρίδα, συμπαρασύρων καρδίαν καὶ αἰσθήματα ἐν τῇ προδοτικῇ ταύτῃ παραπλανήσει του.

Συνοδευόμεναι ἀπὸ τὰς σκέψεις μας αὐτὰς διατρέχομεν τὸν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὸ μέγαρον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διάστημα, προσέχουσαι σήμερον καὶ εἰς τὰ ἀσημότερα ἀντικείμενα καὶ προσπαθοῦσαι νὰ χαράξωμεν ἀνεξαλείπτως εἰς τὸ πνεῦμά μας τήν ὅλην εἰκόνα μετὰ τὰς ἐλάχιστας τῶν λεπτομερειῶν της.

Ἡ θέα τοῦ μεγάρου τούτου μᾶς ἐπικρατρεῖ εἰς ὑγιεστεράς καὶ πατριωτικώτερας σκέψεις. Τὸ εὐρὺ καὶ μεγαλοπρεπὲς Ἰονικὸν πρόστωόν του μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἄλλα κορινθιακὴν ἀρχιτεκτονικὴν του μᾶς ἀναμνηστικῆς χρόνους μεγαλείου καὶ δόξης ἐθνικῆς, χρόνους παρελθόντος, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἀρκεῖ, ἵνα μᾶς κἀμην νὰ λητμονώμεν τὸ παρὸν καὶ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὸ μέλλον. Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐδίδαξαν ὅλον τὸν κόσμον, οἵτινες καὶ ἐδῶ μετὰ εἴκοσιν ὅλους αἰῶνας ἐπισφραγίζουσι τήν ἐν τῇ Τέχνῃ καὶ Ἐπιστῆμῃ δρᾶσιν διὰ τοῦ αὐθεντικοῦ κύρους των, ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ δημιουργικὴ μεγαλοφυΐα, τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην εὐρηγέτησεν, οἱ Προμηθεῖς τῆς αἰωνιότητος δὲν θὰ ἐπιχύσουν λοιπόν, προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ ὀλίγον φῶς εἰς τὸν τότῳ ἀποτόμως σκοτισθέντα ὀρίζοντα τῆς τότε μεγάλης πατρίδος των;

Καὶ ἰδοὺ πάλιν ἐγὼ εὐελπις καὶ μετὰ παιδικῆς χαρᾶς παραδιδομένη εἰς τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὴν ποιικίαν τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς δυνάμεως φωταγωγῆ καὶ κινητηρίου εἰς τὰς ἀπειροπληθεῖς ἐπινοήσεις καὶ ἐφευρέσεις, τὰς, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸν Νέον Κόσμον ὀφειλομένας. Ἐνώπιόν μου, εὐθὺς ὡς εἰσῆλθον, ὑψοῦται περικαλλῆς καὶ μεγαλοπρεπέστατον τὸ ἄγαλμα τοῦ Βενιαμίν Φραγκλίνου, τοῦ μεγάλου τούτου ἀπελευθερωτοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ἐνταυτῷ δὲ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν πρώτων, οἵτινες ἐδέχθησαν τὰ φυσικὰ στοιχεῖα καὶ καθυπέταξαν καὶ ἐκάνονισαν τήν τέως ἀδέσποτον αὐτῶν δύναμιν. Ὁ τοῦ ἀλεξικεραίνου ἐφευρέτης μετὰ τὴν ὠραίαν καὶ νοήμονα κεφαλήν του, ὁ μέγας φυσιοδίφης καὶ πατριώτης καὶ δημοσιογράφος ἐνταυτῷ, ὁ πρὸ δύο περίπου αἰῶνων κοινὸν τοῦ λαοῦ κτῆμα καταστάτης τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις καὶ φυσιολογικὰς παρατηρήσεις του διὰ τοῦ δημοφιλοῦς βιβλίου του ἢ Ἐπιστῆμῃν τοῦ ἀπλοϊκοῦ Ριχάρδου, ὁ μέγας τῆς ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπέρμαχος καὶ σύμβουλος ἕσταται ἐκεῖ γαλήνιος, ὥστε παρατηρῶν τὸ τεράστιον ἔργον τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τῶν ὁποίων θεμελιωτῆς καὶ ἰδρυτῆς ἐγένετο. Καὶ τὸ γλυκὺ φῶς τοῦ ἡλίου προσπίπτον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διὰ τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων χρωματιστῶν ἀκτολοθριδίων τοῦ μεγάρου ἐν θαυμασίᾳ τῶν ἀκτίνων καὶ χρωμά-

των συζεύξει ἀποτελεῖ αἰγλήεν ἀκτινωτόν, δι' οὗ αὕτη ἡ φύσις φαίνεται στεφανόουσα τὸν ἔξοχον τῆς ἐπιστήμης μύστην.

Ἄλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐλητημόνησαν τοὺς Εὐρωπαίους συναδέλφους τοῦ Φραγκλίνου. Τὰ ὀνόματα πάντων τούτων ἀναγράφονται ἐπὶ τῶν κορυφωμάτων τῶν διαφόρων εἰσόδων. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰταλοῦ Γαλβάνη τοῦ ἐφευρέτου τῆς περὶ τῆς ἠλεκτρικῆς κινητηρίου δυνάμεως θεωρίας, ἣν ἐτελειοποίησεν ὁ Βόλτα, ἐφαρμόσας αὐτὴν ἐν τῇ γνωστῇ βολταϊκῇ στήλῃ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Βόλτα, τοῦ Ἀμπέρ, τοῦ ἐφευρέτου τῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν τοῖς τηλεγράφοις, τοῦ Φαραδαί, τοῦ διασῆμου Ἀγγλου, εἰς τὸν ὁποῖον τόσαι χημικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἀνακαλύψεις ὀφείλονται, τοῦ Γερμανοῦ Ohm τοῦ ἐφευρέτου τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων καὶ πάντων ὅσοι διεκρίθησαν εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ διὰ τῶν ἐφευρέσεών των εὐρηγέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐν μόνον μέγα ὄνομα, τὸ ὁποῖον πληροῦ καθ' ἐκάστην τὸν κόσμον ὅλον μετὰ τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις του, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ συναντᾶτε ἐν τοῖς θαυμασίοις ἔργοις του ἀνὰ πᾶν βῆμα, τὸ ὄνομα τοῦ Ἐδισσον δὲν ἀναγράφεται που τιμητικῶς. Τὸ «οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι» μᾶς ἤλθε κατὰ νοῦν καὶ ἐλυπήθημεν διότι καὶ ἡ χώρα τῶν μεγάλων ἰδεῶν ὑπόκειται εἰς τοιαύταις ἀδυναμίαις. Ἀλλὰ ταχέως ἐξήχθημεν τῆς πλάνης ταύτης. Ὁ Ἐδισσον δὲν ἐτιμήθη, διότι οἱ ζῶντες φυσιολόγοι ἀπεκλείσθησαν πάντες τῆς τιμῆς τῆς ἀναγραφῆς τῶν ὀνομάτων των ἐν τῷ πανθῶ τούτῳ τῆς ἀθνασίας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπαναστάτησαν τὴν οἰκουμένην ὅλην διὰ τῶν θαυμασιῶν ἐφευρέσεών των.

ΣΚΥΛΛΙΣ ΚΑΙ ΥΔΝΑ

Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἢ ὁ Ξέρξης διέβη τὸ στενὸν τῶν Θερμοπυλῶν, τὸ χωρίζον τὰς μυριοπληθεῖς στρατιάς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀλίγων χιλιάδων τῶν κατ' αὐτοῦ σπευσάντων Ἑλλήνων, ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἢ ὁ μέγας βασιλεὺς κατορθώτῃ διὰ τῆς προσδοσίας τοῦ ἐκ Τραχίνος ἐπικαταράτου Ἐφιάλτου, πατρῶν ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν καὶ ἑπτακοσίων Θισπιέων, νὰ διέβη τὸ στενὸν ἐκεῖνο, ὁ μεθ' ὑπερανθρώπου ἀνδρίας ὑπερήσπιζον ὁ Λεωνίδας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὁ ὑπὸ τὸν Ἀχαιμένην περσικὸς στόλος, φοβούμενος νὰ διέβη νύκτωρ διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Σκιάθου, ἔκρινε καλὸν ν' ἀγκυροβολήτῃ εἰς Σηπιάδα, ἐπὶ τῆς νοτιοανατολικῆς ἄκρας τοῦ Ἰασώδους καὶ πλήρους ὀπωροφόρων ὠραίων κήπων Πηλίου, τοῦ ὄρους ἐκείνου, τὸ ὁποῖον οἱ Γίγαντες ἐπεσώρευσαν ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης, ὅπως ἀνέλθωσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτε ἐπολέμουν κατὰ τῶν θεῶν.

Ἀγκυροβολήσαντες, καὶ εὐνοϊκὸν ἀναμένοντες καιρὸν, ὅπως ἀπάρωσι, παρεδόθησαν εἰς τὴν συνήθη ἀσιατικὴν χλιδήν. Αἰφνης ὁμως τὴν ἐπομένην πρωίαν, πρὶν ἢ ἀπαλλαγῶσι τῶν βραχιόνων τοῦ Μορφέως καὶ τῶν ὀδαισκῶν, σφοδρότατος Ἑλληχιόνων τὸς ἀνεμὸς πνεύσας, τὸσάυτην ἐξήγειρε φοβερὰν τρικυμίαν, ἐπὶ τριήμερον διαρκέσασαν, ὥστε πλείονες τῶν τετρακοσίων τριήρων ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ Πηλίου ὑπὸ τῶν ἀγρίων κυμάτων φερόμεναι, ἐθραύσθησαν, ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες, καὶ σκευὴ χρυσῆ καὶ ἀργυρῆ ἐπλήρωσαν τὴν πέριξ θάλασσαν. Ὁ Παυσανίας μάλιστα ἀναφέρει, ὅτι ἐκ τῆς περιτυλλογῆς καὶ πωλητέως

αὐτῶν ἀπειρον ἀπειρομίσητον πλοῦτον Θεσσαλὸς τις γαιοκτῆμων Ἀμεινοκλῆς καλούμενος.

Κατὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς τρικυμίας ἀνὴρ πρεσβύτης, ὁ Σκύλλης, καὶ νεαρὰ κόρη, ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Ὑδνα, μεγάλην διὰ τῆς εὐτολμίας καὶ τοῦ θάρρους αὐτῶν ἐπέφερον τῷ περσικῷ στόλῳ καταστροφήν.

Ὁ Σκύλλης ἦτο δύτης τὸ ἐπάγγελμα, ἐκείνητο μετὰ μὲν φήμην «ὁ καταδύνας καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης» ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ποδηγετούμενη καὶ διδασκόμενη, ἠγάπησε τὴν θάλασσαν ὡς ὁ γενήτωρ αὐτῆς, καὶ τελεία ἐγένετο δύτης, πανταχοῦ συμπλέουσα καὶ βοηθούσα τὸν πατέρα αὐτῆς.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ περσικοῦ στόλου, ἀψηφίσαντες ἀμφοτέροι τὴν φοβερὰν τρικυμίαν, καὶ μόνον πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀποβλέψαντες, ἐδυθίσθησαν εἰς τὰ πελώρια κύματα, καὶ μετὰ πολυώρους μόχθους κατάρθρωσαν ν' ἀποκόψωσι τοὺς κάλως καὶ τὰς ἀγκύρας, δι' ὧν ἦσαν προσδεδεμένα τὰ περσικὰ πλοῖα, ἅτινα στερηθέντα παντὸς στηρίγματος, καὶ εἰς τὴν τῶν ἀγρίων κυμάτων μηχανίαν παραδοθέντα, ἐθραύοντο συγκρουόμενα εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ Πηλίου.

Τῆς φιλοπάτριδος πράξεως αὐτῶν γνωσθεῖσθαι, οἱ Ἀμφικτύονες θαυμασάντες τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρίαν τοῦ Σκύλλου, ἰδίᾳ δὲ τῆς νεαρᾶς Ὑδνης, ἀνέθεσαν, πρὸς δόξαν αἰτίον καὶ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ κατορθώματός των, ἐν τῷ ἐν Δελφοῖς ναφ τοὺς ἀνδριάντας ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῆς ἐτοιμότητος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀφοβίας οὐκ ὀλίγον συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόσον οἰκτρῶς ἐν τῇ παραδόξῳ τῆς Σαλαμῖνος ναυμαχίᾳ ἠττηθέντος πολυαριθμοῦ περσικοῦ στόλου.

Ὁ Παυσανίας ἀφικόμενος ἐν Δελφοῖς δὲν εἶδεν ἢ μόνον τὸ τοῦ Σκύλλου ἄγαλμα, διότι «ἐν τοῖς ἀνδριάνσιν ὁπότοις Νέρων ἔλαβεν ἐκ Δελφῶν, ἐν τούτοις τὸν ἀριθμὸν καὶ τῆς Ὑδνης ἀπεπλήρωσεν ἡ εἰκὼν».

Ἐλένη Γεωργιάδου

ΠΑΥΣΙΣ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

Μὴ σᾶς κἀμην νὰ συνοφρωθῆτε ὁ ἄνω τίτλος. Δὲν ἀπαιτοῦμεν οὔτε τὰς τρυφεράς χεῖρας σας νὰ βυθίστητε εἰς τὸ ζεστόν ὕδωρ οὔτε τὸ σῶμά σας νὰ ἀφανίστητε, κύπτουσα ἐπὶ ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τῆς σκάφης.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἰξεύρητε ὁποίας προόδους ἔκαμεν ἡ τέχνη τῆς πλυντικῆς, ὅπως ἀδαπανώτερον καὶ ἀκοπώτερον ἐκτελεῖται ἡ καθαρσις τῶν ἀσπρροῦχων. Εἶναι ἀνάγκη πᾶσα γυνὴ, πᾶσα οἰκοδέσποινα νὰ γινώσκῃ τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς τῆς πλυντικῆς καὶ τηρῆ αὐτοῦς αὐστηρῶς χάριν τῆς υγείας καὶ εὐεξίας τῆς οἰκογενείας της. Εἰς τὸν συνήθη προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ ἔτους, πᾶσα οἰκοδέσποινα προϋπολογίζει ἀναμφιβόλως κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἑκατὸν πενήντα δρ. ἐτησίως διὰ τὴν πλύσιν τῆς οἰκογενείας. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ἡμισυ σχεδὸν καταναλίσκεται εἰς σαποῦνι καὶ σεβαστὸν ἐπίσης ποσὸν εἰς στάκτην, ὅταν μάλιστα αἱ ὑπερέτριαι δὲν λαμβάνουν φροντίδα νὰ φυλάττουν καθαρὰν τὴν ἐκ τῆς ἀνθρακοκαταναλώσεως τοιαύτην. Καὶ εἶναι οἰκογένεια στερούμενη πολλὰκις ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας τροφῆς ὑγιεινῆς διὰ νὰ οἰκονομήσουν

τά απαραίτητα αυτά έξοδα της πλύσεως, τα όποια ήδύνατο να ελαττωθούν εις τὸ ἥμισυ, ἐὰν αἱ οἰκοδόμοι αἰ εἴξευραν νὰ ἐφαρμόσουν τὸ νέον σύστημα τῆς πλυντικῆς.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἡ μπουγάδα μὲ τὸ κοφίνι τὸ κλασικόν, καὶ τὰς ἀλυσίδας, καὶ τὰ στακτόπανα ἀποτελοῦν σήμερον μόλις παράδοσι, τὸσον ἀπρηχαιωμένα πράγματα θεωροῦνται. Τὸ σαποῦνι οὔτε κἄν μεταχειρίζεται τις ἐκεῖ διὰ τὸν τύπον, ἀλλ' οὔτε τὸ τρίψιμον κατὰ τὸ ὅποιον ἔμεναν τὰ χέρια τῆς πλυνούσης εἰς τὴν σκάφην διατριβεῖ ἕως τῆς πρώην βαρβάρου ἐπιρροῆς του.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως, ἄς προτάξωμεν τοὺς ὑγιεινοὺς ὄρους, τοὺς συνδεομένους ἀπαραίτητως μὲ τὸ πλύσιμον τῶν ἀπορροούχων. Ἐὰν ἔχητε ἀσθενῆ πάσχοντα ἀπὸ δερματικὴν νόσον ἢ ἀπὸ μεταδοτικὸν νόσημα οἰονδήποτε, μὴ θέτετε τὰ ἄπλυτά του μετὰ τῶν τῆς λοιπῆς οἰκογενείας, ἀλλ' οὔτε πλύνετε αὐτὰ μαζὺ μὲ ἐκεῖνα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ φρικώδη νοσήματα, τὰ ὅποια ἀλληλοδιαδόχως τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο δεκατίζουσι τὰ μέλη οἰκογενείας τινός, εἰς τὸ κοινὸν πλύσιμον ὀφείλουσι τὴν φροβερὰν δυνάμιν των. Τὰ ἄπλυτα θέτετε πάντοτε ἐντὸς μεγάλων πατεριῶν διακρῦτων, ἐὰν δὲ ἀλλάξῃ τις ἀσπρόρουχα ἰδρωμένως, ἄς στεγνώνονται πρῶτον καὶ μετὰ ταῦτα ἄς ρίπτονται εἰς τὴν κάλαθον τῶν ἀπλύτων. Ἐν γένει τίποτε βρεγμένον ἢ νωπὸν δὲν πρέπει νὰ ρίπτεται εἰς τὰ ἄπλυτα, διότι καὶ φροβερὰ ἀναπτύσσεται ὁσμὴ καὶ τὰ ἀσπρόρουχα καταστρέφονται. Τὸ καλάθι σας μὲ τὰ ἄπλυτα μὴ ἔχετε ποτὲ εἰς δωμάτιον κατοικήσιμον, ἀλλὰ οὔτε εἰς ὑπόγειον ἀποθήκην. Τὸ ὑπερῶν (ἢ σφίτα) τῆς οἰκίας καταλληλότερον διὰ τὰ ἄπλυτα.

Πολλοὶ οἰκογενεῖαι πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνοχλήσεων τῆς πλύσεως δίδουσι τὰ ἐνδύματά των εἰς πλυντρίας ἐκτὸς τοῦ οἴκου. Εἶναι κακὴ ἢ συνήθεια αὕτη, διότι δὲν εἰξεύρομεν ποτὲ μὲ τῶν ἄλλων ἀσπρόρουχα ἢ πλύντρια θὰ πλύνῃ τὰ ἰδικὰ μας. Ἄλλαι οἰκογενεῖαι πλύνουσι μόνον ἀνὰ δύο μῆνας, ἀποφεύγουσαι οὕτω τὴν συχὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν μεγάλην δαπάνην. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἐλαττωματικόν, διότι ἡ ἀκαθαρσία ἀπορροῦται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ὅσον καλὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ πλύσις, τὰ ἀσπρόρουχα μένουσι γαριασμένα. Ἐπειτα τὰ εἰς τὰ ἀκάθαρτα ἀσπρόρουχα ἐνυπάρχοντα μικροβία ἀναπτύσσονται, γονιμοποιουσι, μολύνοντα ἐπικινδύνως τὸν ἀέρα τῆς οἰκίας. Τὰ μάλλινα ἀσπρόρουχα πρέπει νὰ πλύνωνται συχνότατα, διότι μὲ τὴν ἀκαθαρσίαν τρώγονται περισσότερο ἀπὸ τὸν σκόρον.

Λοιπὸν δι' οἰκογενείας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσι καὶ μικρὰ παιδιὰ, ἡ πλύσις πρέπει νὰ γίνεται ἀνὰ πᾶσαν Δευτέραν, τὸ βραδύτερον ἀνὰ πᾶν δεκαπενθήμερον. Μὲ τὰς ἐν χρήσει ἤδη οἰκονομικὰς μηχανὰς ἡ πλύσις τελειοῦν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας, χωρὶς σαποῦνι καὶ στάκτην, ἀναπληρωμένη ὑπὸ ποτάσης βαθμοῦ 1—3 βαθμῶν. Αἱ οἰκονομικαὶ δὲ αὗται μηχαναὶ ἀποτελοῦνται ὑπὸ πυράγρας καὶ καζανίου συνεχόμενων. Εἰς τὸ καζάνι τίθεται τὸ ὕδωρ μετὰ τῆς ἀναλελυμένης ποτάσης, ὡς καὶ τὰ διὰ πλύσιμον ἐνδύματα διακρούμενα εἰς τρεῖς κατηγορίας. Πρῶτον τίθενται, ἵνα βράσουν τὰ λεπτότερα καὶ ἐκλεκτότερα τῶν ἐνδύματων, ἔπειτα ἐξάγονται ταῦτα καὶ τίθενται τὰ τῆς καθημερινῆς χρήσεως καὶ τελευταῖα τὰ πολλὰ ρυπαρὰ

μετὰ τῶν μακτρων τοῦ μαγειρείου. Τὸ βράσιμον διακρεῖ ἀπὸ 2—4 ὥρας, ἀφοῦ δὲ τὰ ἐνδύματα κρῦνται, πλύνονται δύο ἕως τρία νερὰ εἰς τὰ ὅποια ἔχετε ἀναλύσει ποτάσαν 2—3 βαθμῶν. Μετὰ ταῦτα ξεπλύνονται, ἀπλύνονται καὶ στεγνώνονται.

Ἡ μηχανὴ *lessiveuse Viville* πωλεῖται ἤδη καὶ εἰς τὰ διαφόρα σκευοργαστήρια τῶν Ἀθηνῶν, ἐὰν δὲν δαπανήσῃ τις πενήντα εἰς ὄγδοῦντα φρ. διὰ τὴν ἐφάπαξ ἀγορὰν αὐτῆς, κερδίζει δεκαπλάσιον ποσὸν ἐκ τῆς δι' αὐτῆς ἐπιτυγχανομένης οἰκονομίας.

Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ποτάσσα βλάπτει τὰ ἀσπρόρουχα εἶναι πλανημένη. Ἡ στάκτη καὶ ἡ ποτάσσα ἐνέχουσι τὴν αὐτὴν καυστικὴν δυνάμιν, ἐὰν δὲ λογικῆς χρήσεως τῆς ποτάσης γίνεται, ἀναπληροῦ αὐτὴ τὴν στάκτην καὶ τὸ σαποῦνι ταύτοχρόνως ἐκάστη δὲ πλύσις ἀντὶ νὰ στοιχίζῃ ἀπὸ δέκα ἕως δεκαπέντε φρ. στοιχίζει μόνον πέντε ἕως ἑξ.

(Ἐκ τοῦ 11ου φύλλου τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος».)

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σερεμέτης νεοσυστάτου Γαλλικοῦ Παρθεναγωγείου. Τὸν ἀγασμὸν ἐτέλεσεν ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ ἐφορευτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, τῆ παρουσίᾳ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν.

Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο ἀναλαμβάνει τὴν συστηματικὴν διδασκαλίαν τῆς ξένης παρ' ἡμῖν φιλολογίας, ἐξησφάλισε τὴν ἐπὶ τούτῳ συνεργασίαν δοκιμασθέντων καθηγητῶν καὶ καθηγητριῶν, ὡς τῶν κ. κ. Τρεμουλιέρ, Παλλὺ καὶ Κολλάρ διὰ τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν, τῶν κ. κ. Γκρέβεν καὶ Μπίλλερ διὰ τὴν Γερμανικὴν, τῆς κ. Ποντιὲ διὰ τὴν Ἀγγλικήν.

Ἄλλ' ἡ κ. Σερεμέτη μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀποκλείσῃ τὸ σχολεῖόν της τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἀνέθηκεν εἰς τὰς κ. κ. Καλλισπέρη καὶ Γιανουλάτου τὴν διδασκαλίαν τῶν βουλομένων νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἀνοῦτερα Ἑλληνικὰ μαθήματα. Τὸ μάθημα τοῦ κλειδοκυμβάλου θὰ διδασθῇ παρ' αὐτῆς τῆς διευθυντρίας, γνωστῆς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν καὶ ἐκ πρωτοτύπων μουσικῶν συνθέσεων της καὶ ἐκ τῆς ἐν γένει ἐπιδοσεως της.

Ἐν γένει τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Σερεμέτης προσιωρίζεται τὰ βέλτιστα διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευθεσάμενας μαθητρίδας, διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαίνιων θερμὰ ἡ κ. Σερεμέτη ἐδέχθη συγχαρητήρια παρὰ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ὥραν αὐτὴν ἑορτῆν.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μὲ τὰς βροχὰς, μὲ τὸν συννεφώδη καὶ σκοτεινὸν οὐρανὸν, μὲ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν πρώτην δρόσον τοῦ φθινοπώρου μᾶς ἐπιβάλλεται ἡ ἀλλαγὴ ἂν ὄχι ὀλοκλήρου τῆς ἐνδυμασίας, τουλάχιστον πλίων. Τὰ ἀνοικτόχροα καὶ ἀνθοσκεπῆ σιαδιὰ μας δὲν συναρμολογοῦνται καταλλήλως καὶ ἀρμονικῶς μὲ τὸν φαῖον καὶ κατηφῆ ὄριζοντα τῶν πρώτων φθινοπωρινῶν ἡμερῶν τῆς ἐποχῆς.

Τὸ μέλαν καστόριον φέρει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ πρωτεῖα, προκειμένου περὶ στοργγύλων πλίων μὲ σχῆμα ποικίλλον ἐπ' ἀπειρον, ἀπὸ τοῦ τῆς ἀμαζόνος μὲ ἀνεστραμμένα πλάγια, τῆς κλασικῆς τόκας καὶ τοῦ ναυτικοῦ μὲ στενὰ πρὸς τὰ ὀπίσω ἄκρα. Ὅλα αὐτὰ τὰ σχήματα εἶναι διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν καὶ φέρονται μὲ τριχαιπτῶν λευκὸν καὶ ὑπερῶρον τοῦλι διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὸ ὅπου τίθηται μελάν μὲ στίγμα ἐκ σενίλ. Οἱ πῖλοι αὐτοὶ στολίζονται μὲ μεγάλας δέσμας χρυσανθέμων, με πον-πὸν ἰσόχρα, ἢ μὲ φανταστικὰ πρὸς τὰ πλάγια πτερὰ κατὰ προτίμησιν μαῦρα, ὅταν καὶ συνοδεύονται ἀπὸ κόμβους ἐκ ταινιῶν, ἰδίως ἐκ στιλβοντος βελούδου, τὸ ὅποιον εἶναι μαλακόν, εὐκχημπτον καὶ πλούσιον.

Οἱ μεγάλοι πῖλοι οἱ συνοδεύοντες πλουσίας ἐνδυμασίας δὲν ἔχουσι σχῆμα ὀριζόμενον. Εἶναι πολλὴ χμηλοὶ, πολλὴ πλατεῖς, μὲ ἀπέραντα ἄκρα ἀκτινωτά, ἐλαφρῶς κυμαίνόμενα καὶ καλύπτοντα διὰ μακροῦ πρὸς τὰ ὀπίσω πτεροῦ τὴν κόμην. Ἄλλα τούναντιον ἀνεγείρονται

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Μοναχὴ. Τοιοῦτον φέρει τίτλον τὸ δραματικὸν δοκίμιον τῆς δεσποινίδος Εὐγενίας Ζωγράφου, τὸ ὅποιον ὀ θιάσος τῆς κ. Παρασκευοπούλου ἀνεβίβασεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Ἡ ἐκλογὴ τῆς ὑποθέσεως εἶναι ἀρίστη, καὶ αὕτη δὲ ἡ δραματικὴ τοῦ ἔργου ἐξελίξει ἀρκετὰ ἐπιτυχῆς. Βεβαίως τὸ ἔργον τῆς δεσποινίδος Ζωγράφου δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἢ ὡς ἔργον νέας κόρης, ἢ ὡς ἐπιλοδοῦσα δραματικὴν δόξαν καὶ ἢ ὡς τὴν ἐπιτύχη ἴσως διὰ μελέτης σοβαρᾶς καὶ ὑπομονῆς.

Ἄλλ' ἐκεῖνη, ἢ ἡ ἀληθὴ καλλιτεχνικὸν θρίαμβον ἤρατο τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ἤτο ἡ κ. Παρασκευοπούλου ἡ ὑποδυθεῖσα τὸ πρόσωπον τῆς Μοναχῆς μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας. Καὶ ὡς ἐθνικὴ μνηστὴ τοῦ Εὐγενίου καὶ βραδύτερον ὡς χριστιανὴν καλογραῖα ἡ κ. Παρασκευοπούλου ἐπροσωποποίησε τὴν ἀγνότητα ἐν τῇ ὑπερτάτῃ αὐτῆς ἐκφράσει. Αἱ στάσεις της, αἱ κινήσεις της, ἡ φωνὴ της ἦσαν ἀμίμητοι. Ἐυχειροκροτήθη πολὺ παρὰ τὸ πάντοτε ἐκτιμῶντος τὴν τέχνην της Ἀθηναϊκοῦ κοινού, ὡς ἐπευφημήθη καὶ ἡ νεαρὰ συγγραφεὺς, ἢ ὡς ἐνεποίησεν ὥραϊον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐντύπωσιν, μὲ τὸ λευκὸν της φόρεμα, τὴν γραφικὴν κατατομήν καὶ τὸ παιδικὸν ἐν γένει παράστημα.

Ἡ οἰκογενειακὴ στοργὴ ἐστεφάνωσε διὰ χερῶν ἀδελφικῆς τὸ μέτωπον τῆς νεαρᾶς κόρης. ἢ ὡς μετὰ τὸσον θάρρους καὶ ἀδιαφορίας ἐποίησε τὰ πρῶτα βήματά της πρὸς τὴν δραματογραφίαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Αἰ. Δρ. Ζαγαζίγ. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Κον Μ. Τσ. Ἰσαϊλίαν Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. 44 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Α. Γ. Τ. Τρίκαλα. Συλλυπούμεθα διὰ δυστύχημα καὶ συγχαίρομεν διὰ θάρρος καὶ καρτερίαν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Α. Α. Μύκονον. Εὐχαιροῦμεν ὡς ἐπιφυλλίς εἰς τὴν «Οἰκιακὴν Ἐφημερίδα», ἢ ὡς στέλλομεν ἐν ἀντίτυπον. Συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιτύχη μετὰ φρασαν.—Δα Α. Π. Ἡράκλειον. Κα Ο. ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων.—Καν Μ. Β. Γενεύην. Ἐδημοσιεύθη εὐχαρίστως.—Καν Β. Κ. Ἰ. ψωμάθεια. Εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν πᾶν δημοσιεύμα σας εἰς πεζόν.—Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔμμετρα εἶναι τὸσον δύσκολον νὰ ἐπιτύχη τις.—Κον Μ. Κ. Ἀθῆνας. Μυρίας εὐχαριστίας δι' ἀπονεμηθεῖσαν τιμὴν.—Κον Μ. Α. Γαβρονο. Συνεμορφώθημεν ὀδηγίας σας.—Καν Α. Οἱ. Ἀγ. Ἰάλονον. Οἰκιακὴ ἀπεστάλη.—Κον Επ. Βλ. Νεάπολιν. Συνεμορφώθημεν ὀδηγίας σας. Δύνασθε νὰ μᾶς ἀποστείλητε κατάλογον τῶν ἐν τῇ πόλει σας Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν;—Κον Κ. Κ. Π. Κρήνεια. Ἐὰν κερθθέντα εἶδη παραδίδονται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κερθίσαντος ἀριθμοῦ. Εὐαρεστηθῆτε νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὸν ὄρον τοῦτον. Καθυστερήσαντα φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Θ. Π. Σμύρνην. Συνεμορφώθημεν ὀδηγίας σας.—Καν Μ. Τ. Σμύρνην. Ἡ

πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐνῶ φέρουσι ὅλα τὰ ἐξαρτήματά των πρὸς τὰ ἐμπρός. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν πλακίτουσι τὰ ἄκρα των ὑπὸ μακροῦ βελούδου, ἐνῶ τὸ βίθος των σχηματίζεται ἀπὸ φυσικῶν ἀτάκτως ἐρυθρῶν βελούδων, προσηρμοσμένων πρὸς τὰ ἄκρα διὰ μεγάλων χαδρῶν πορπῶν. Αὐτὰ στολίζονται καθ' ὅλην τὴν περιφέρειάν των διὰ πτερῶν στρουθοκαμήλου, ὧν τὰ ἄκρα πίπτουσι πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τὰ κλειστά καπελάκια μένουσι ἔτι ἀβεβαίον σχήματος. Ὅπως δὲ ποτε διακομοῦνται πρὸς τὰ ἐμπρός μὲ ἐξαρτήματα πλατεῖα ἔθεν καὶ ἔθεν, μὲ πον-πὸν πρὸς τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο πλάγιον, χωρὶς νὰ δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ ποῖον εἶναι τὸ πρόσωπον καὶ ποῖον τὸ ὀπίσθιον μέρος των.

Τὰ χειμερινὰ ὑφάσματα δὲν ἐφάνησαν εἰσέτι. Ὡς χρώμα ὅμως τοῦ συρμού θεωρεῖται τὸ ὑπερῶρον ἰσόχρον, μὲ τὸ ὅποιον καὶ στολίζουσι τοὺς περισσοτέρους πῖλους. Τὸ χρώμα τοῦτο ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ προσθέτῃ ἡλικίαν καὶ νὰ μὴ συζεύγνται εὐκόλως μὲ ἄλλα χρώματα. Τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα συνειθίζονται πολὺ ἀραδωτὰ, ἐγκατεσπαρμένα μὲ λεπτότατα ἀνθύλλια. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ φέτος αἱ ἐσθήτες μας θὰ εἶναι ἰσοῦς, διότι δὲν δύναται τις νὰ σχηματίσῃ παντὲ καὶ ἄλλα ἐξαρτήματα μὲ κλαδωτὰ καὶ ἀραδωτὰ ὑφάσματα.

Φιλόκαλος

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸ εὐγενὲς κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Προσφιλες κοινόν,

Τὴν θερμὴν ἀγάπην καὶ ὑποστήριξίν σου μὲ τὴν ὅποιαν ἐπὶ τριετίαν ὅλην μὲ περιέβαλες, οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ ἡ καρδιά μου.

Τὴν ζηλευτὴν ταύτην περιβολὴν φέρουσα ὡς ἀσπίδα μου, πρὶν ἢ ἀπέλθω εἰς Θεσσαλίαν καὶ Αἴγυπτον κληθεῖσα παρὰ τοῦ ἐκεῖ φιλομούσου κοινού, ὅπως δώσω σιερὰν θεατρικῶν παραστάσεων, εὐγνωμοσύνης φέρον τελοῦσα, δίδω ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν «Ποικιλῶν», τὴν προσοχὴν Τρίτην, ἀπχαιρετιστήριον καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα, βεβαίως οὐτα ὅτι καὶ ταύτην θὰ τιμῆσῃ τὸ προσφιλες κοινόν.

Ἐρρωσθε

Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου

Η ΠΟΛΙΣ

Χθὲς ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον νέας καθημερινῆς συναδελφου ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Πόλις. Εἶναι ἐφημερίδα πολιτικῆ, οἰκονομολογικῆ καὶ κοινωνικῆ, διευθυνομένη παρὰ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κόσμον κ. Πῶπ καὶ τοῦ κ. Κόκκου.

Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

— Γρήγορα, ἀγαπῆτέ μου κύριε, φίλε μου, εἰπέτε μου τί γνωρίζετε. Εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκειται ἡ ἀναδεκτὴ μου, ἡ ἐλαχίστη προσδοκία εἶνε εἰς αὐτὴν τοσοῦτον ἀλγεινή, ὥστε δὲν πρέπει νὰ τῆς δίδωμεν τὴν ἐλαχίστην στιγμήν αγωνίας.

Ἐμῆ περὶ τῆς νευρικῆς καταστάσεως τῆς Φράγκας.

Ἄλλ' αὕτη διετέλει εἰς καλλιτέραν κατάστασιν!

Ὁ κ. Ζερβαὶ ἀφηγήθη εἰς τὴν βαρῶν τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις, τὰς γενομένας τὴν πρώτην τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ Κλινικανούρου. Τὴν βεβαιότητα ἦν ἐσχματίζον οὗτος ὅτι ἡ κυρία δὲ Ροσεβὲλ μετέβη ἐκεῖ πλέον ἢ ἄπαξ. . .

Τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Ναδίνας μετὰ τῆς θυρωροῦ ὅπως ἐνοικιάσῃ παρ' αὐτῆς τὸ οἶκμα τὸ γενομένον πρὸς τὴν Τερέζας. . . Τὰς συναντήσεις αὐτῆς μετὰ τῆς κυρίας Φισάρ τῆς ὑποδηματοποιοῦ καὶ τοῦ Θεοδώρου τοῦ μουσικοῦ. Τέλος, τὴν ὅλην τὴν ἀνακαλωθεῖσαν ἐν τῷ ἐρμαρίῳ, τὴν ἀρχαίαν θύραν δι' ἣς συνεκινῶντο ποτὲ τὰ δύο οἰκήματα. Ταῦτα πάντα εἶπεν, ἑστερέωσαν τὴν πεποθηθῆν μου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἄρκει, ὅπως ἀλλάξῃ γνώμην ἄνθρωπος τοσοῦτον προκαταλημμένος ὡς ὁ κ. δὲ Κομβερμόν.

— Ἐσκήθη, ὅτι πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας, ὅπως γείνη παραδεκτὸν τὸ ἐγκλημα τοῦτο ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ν' ἀποβείωμεν, ὅτι ἐγένετο ὑποκατάστασις ἐν τῷ προσώπῳ τῆς κομῆσεως δὲ Ροσεβὲλ.

— Ἀρίστη ἡ ἰδέα σας, ἦν ἄλλως τε ἔσχη ἡδὴ ἡ Φράγκα.

— Ναί, εἶνε ἡ μόνη πρακτικῆ.

Καθ' ἡν ἀριθμῶς ὥραν ἡ συνδιάλεξις αὕτη ἐλάμβανε χώραν μετὰ τῆς Παυλίνας Γιακώβσεν καὶ τοῦ διεθυντοῦ τῆς ἀστynomίας, ἡ κόμησας δὲ Ροσεβὲλ διετέλει εἰς τὴν φρικωδέτην τῶν ἀνησυχιῶν. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἢ εἰς ἐλαθε χώραν μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς βαρῶνδος, ἡ Ναδίνα πράγματι δὲν ἔφη πλέον.

Ἡ Παυλίνα εἶχεν ἐκφέρει λόγους φροβερῶς. Εἶχε παρασυρθῆ ἐκ τῆς ἀγανακτισεως της, ἤτο βέβαιον, ἀλλὰ γυνὴ ὡς ἡ βαρῶνδος δὲν ἤτο δυνατόν νὰ προσέβῃ τοιοῦτους λόγους ἐλαφρῶς, ἔστω καὶ ἐν στιγμῇ ὀργῆς, καὶ ἐὰν ὠμίλησεν οὕτω πρὸς τὴν Ναδίαν θὰ εἶχε φροβερὰ ἀποδείξει εἰς χερσὶς της. Τὴν νύκτα, ἢ ὡς ἐπικολούθησε τὴν σκηνὴν ταύτην, ἡ Ναδίνα δὲν κατεκλίθη.

Μὲ τὴν κεραλὴν κεκλιμένη ἐπὶ τῶν χειρῶν της, ἐσκήθη ἐπὶ μακρόν, καταβάλλουσα ὅλην τὴν δυνάμιν τοῦ πνεύματος αὐτῆς, εἰς ἐξέτασιν τῶν λόγων τῆς βαρῶνδος.

Ἐξ ὅσων τῆ εἶπεν ἡ κυρία Γιακώβσεν ἐν ἰδίῳ τῇ ἐφαίνετο φροβερὸν καὶ ἐπικινδύνον.

Αἱ κατηγοραὶ αἱ ἐξενηθεῖσαι κατ' αὐτῆς, ἡ δολοφονία τῆς Τερέζας, ἡ δηλητηρίασις τοῦ Ὀλιβιέρου, ἡ ἐξαφάνισις τῆς πρώτης κομῆσεως δὲ Ροσεβὲλ, ἢ αὕτη καταλαβε τὴν θέσιν, πάντα ταῦτα ἦσαν εἰκασται, αἰτινες λίαν δυσχερῶς θὰ ἤδύνατο νὰ μετατραπῶσιν εἰς πραγματικότητα δι' ἀσφαλῶν ἀποδείξεων.

Ἐνῶ ἡ Ἀθηνᾶ Κασσάρα, ἢ τὸ ὄνομα ἀνεφερεν ἡ Παυλίνα ἤ το ἄλλως διαφόρον.

Ἡ Ἀθηνᾶ ἤτο κόρη πνευματώδης, τιμιωτάτη καὶ εὐκρινεστάτη, νέα εἰσέτι, καὶ ἐὰν ὠμίλησεν ἀπέναντι τῶν ἐνόρκων, ἀναμφιβόλως ἢ κατάθεσις αὐτῆς θὰ παρήγεν βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους.

Ὅτι ἐπίστευον πάντα ὅσα θὰ ἔλεγε περὶ αὐτῆς, τῆς κομῆσεως δὲ Ροσεβὲλ ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου ἀνεγνωρισμένης καὶ παραδεγμένης ὑπὸ τῆς παρισίνης κοινωνίας;

Ἴσως ὄχι.

Ἄλλὰ θ' ἀποδεικνύετο, ὅτι, ἐνῶ ἡ Ναδίνα δὲ Σάντα Κρούζ ἔφη εἶτε εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ συζύγου της καὶ τῶν θυγατέρων της, ὄπισθεν εἰς ἄγον Ὀμαῖν γυνὴ τοσοῦτον ὁμοιάουσα πρὸς τὴν κόμησας, ὥστε ἤτο δυνατὴ ἢ σύγχεσις. Καὶ τότε οἱ κατηγορηματικώτατοι ἰσχυρισμοὶ τῆς Φράγκας θὰ ἐπα-

Επιστολή σας μᾶς συνεκίνησε καὶ ἠὲ χάριστος μεγάλως. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν παρὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει σας ἀντοποκριτοῦ μας, ὅστις θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰ περαιτέρω. Εὐχαρίστως δεχόμεθα τὴν πολυτιμὴν συνεργασίαν σας.—Κον Μ. Δ. Κ]πολιν. Ἐχετε δίκαιον νὰ παραπονήσθε, ἀφοῦ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅλον τὸν διαρρέυσαντα μῆνα ἤμην κλητήρης.—Κον Στ. Σ. Τοῦρο Μαγουρέλιον. Εὐγνωμονῶ δι' ἔγκαιρον ἀποστολὴν φρ. χρ. 166 1/2. Γράφω.—Κον Εὐ. Ι. Τοῦρο Μαγουρέλι. Ἐνόμιζον, ὅτι εἰλικρινῆς ἐρώτησις, ἀπορρέουσα ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος δὲν ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ. Ἐν τούτοις ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ τελευταίαν ἀποστολὴν.—Κον Μ. Κ. Βραϊλαν. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 147 καὶ 50 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Γράφομεν.—Κον Ε. Μ. Κ]πολιν. Βεβαίως θὰ δημοσιεύσωμεν περιγραφὴν τοῦ διὰ Σμύρνης εἰς Κ]πολιν ταξειδίου μας. Ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐκ Λουτρακίου ἐντυπώσεις.—Κας κ. Ρ. Α. Π. Πύργον, Χρ. Ν. Β. Βόλον, Δ. Α. Σπ. Λεχαινὰ καὶ Ζ. Θ. Α. Γαργαλιάνους. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΑΚΩΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Παρὰ τῆς φίλης συνεργάτιδος τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν κυρίας Εὐαγγελίας Κ. Καπετανάκου ἐκδίδεται προσεχῶς ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον σύγγραμμα ἀξιόλογον, περιγράφον ὑπὸ τύπον ἐντυπώσεων καὶ ἀναμνήσεων τὰ κατὰ τὴν σύγχρονον Λακωνίαν μὲ τὰ περιεργα ἦθη καὶ ἔθιμά της.

Περιεχόμενα τοῦ συγγράμματος τῆς κ. Καπετανάκου εἶναι: Ἡ Σπάρτη. Ἡ νῆσος Κρανάη. Οἱ Βατικιώτες. Ὁ Ἐρμηίτης τοῦ Μαλέα.—Τὸ καλάτι τοῦ Πετρόμπεη.—Τὸ κυνήγιον τῶν ὀρτύγων ἐν Μάνη.—Τὰ σπήλαια τῆς Μάνης.—Τὸ Πεταλίδι.—Τὸ Βοϊτύλον. Τιμὴ δραχμᾶς 1.50.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἀφαιρεῖτε τὴν ἀπὸ τῶν μεταλλικῶν ἀντικειμένων σκωρίαν, ἐν βοήθειᾳ αὐτὰ ἐντὸς ἀναλελυμένου χλωριούχου κασσιτέρου, καὶ ἀφήσετε αὐτὰ 12—14 ὥρας, προσέχουσα μὴ ἢ διάλυσις εἶναι ὀξεῖα. Μετὰ ταῦτα πλύνετε τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἐντὸς τῆς ἀμμωνίας καὶ τὰ στεγνόνετε. Τὸ μέταλλον τότε ἁμοιάζει πρὸς ἄργυρον.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Πέρδικα σάλτσα. Ἴη καθαρίζετε, περνᾶτε εἰς τὰ πλάγια τὰς πέρυγας καὶ τὰ ποδαρῆα, ὡς κἀνετε δι' ὅλα τὰ πουλερικά. Βυθίζετε εἰς τὰς σάρκας τεμάχια λαρδίου μὲ ἀλατοπίπερον, τὰ ρίπτετε εἰς χύτραν μὲ βούτυρον, κρομμυδάκια, καρόττα φιλοκομμένα, λαρδί εἰς φέτραις, ἐν ποτῆρι ἄσπρον κρασί ἐν ποτῆρι ζωμῶν καὶ τὰ σιγοψήνετε. Σεπαχιάζετε τὴν σάλτσαν καὶ σερβίρετε.

νήρχοντο εἰς τὸ πνεῦμα πάντων. Καὶ τὸ δικαστήριον δυνατόν νὰ ἐλάμβανεν ὡπ' ὄψαι πάντα ταῦτα καὶ νὰ ζητήσῃ περαιτέρω ἐρεύνας.
Ἴσως μάλιστα νὰ προβῇ καὶ περαιτέρω.

Τὸ χουσφουρχεῖον.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀνδρέας, τεραστίαν ἀναπτύσσει ἐνεργητικότητά διηθῆνε τὰς ἐργασίας τοῦ χουσφουρχεῖου τῆς κυρίας Γαλακτίαν κειμένου πέραν ἀκόμη τῆς ζώνης τῶν περὶ τὴν Γουτίνην ἀπεράτων ἐκτάσεων, τῶν ὁποίων ἡ κυριότης διαφιλονεικεῖται μεταξὺ Βρασιλίας καὶ Γαλλίας.

Μῆνες πολλοὶ διέφρυσαν. Ἡ δὲ ὁ Ἀνδρέας εἰς συνειδήσει τὴν παρουσίαν τῆς μουστρηώδους ἀγνωστου, περὶ ἧς εἶχε κάμει ἄλλοτε λόγον εἰς τὰς πρὸς τὴν Τερέζαν ἐπιστολάς του· τῷ ἐφαίνετο μάλιστα ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσει ἄνευ αὐτῆς. Ἡ βασίλισσα τοῦ γρουσοῦ εἰς ἄλλο μέρος δὲν ἔκαμε πλέον τὰς μακρὰς ἐξαρνήσεις της, ὡς ἄλλοτε.

Ἀπουσίας καὶ ἦδη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀλλ' οὐδέποτε παρήχρητο ἔδδομας ὀλοκλήρου, χωρὶς ὁ Ἀνδρέας νὰ τὴν ἴδη ἀπροσδοκίτως εὐφρανοῦσαν πλησίον του, ἢ εἰς τὰ περιχώρα τοῦ χουσφουρχεῖου, ἢ κατὰ τὰς ἐκδρομὰς, ὡς ἦτο ἠναγκασμένος νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ δάσους. Ἐκ συμφωνοῦ μετ' ἐκείνου ἐκ τῶν μηχανικῶν του, ὅστις εἶχε κλίσει τὸσον ζωηρὰν διὰ τὴν ἱατρικὴν, εἶχε δοκιμάσει νὰ πειθῇ ἐὰν ἡ ἀτυχὴς φίλη του ἦτο πραγματικῶς τρελλή, ἵνα ἀποπειραθῇ νὰ ἐπανασέρῃ τὸ ἀπὸν λογικὸν της.

Κατόπιν ἐξετάσεις προσεκτικῆς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἔσχον τὴν ἀδεδεικτοῦ καὶ οἱ δύο ὅτι ἡ ἀτυχὴς γυνὴ δὲν ἦτο τρελλή. Εἶχεν ἀπολέσει τὴν μνήμην πιθανόν δ' ἐπίσης νὰ εἶχε λησμονήσει νὰ ὀμιλῇ, κατόπιν ἴσως βαρείας ἀσθενείας ἢ τρομεροῦ δυστυχήματος, ἀλλ' ἡ σκέψις παρέμεινε ἐν αὐτῇ. Ἐσουλλογίζετο, καὶ εἶχε μάλιστα καὶ συνέχευαν εἰς τὰς ἰδέας της. Τότε ὁ Ἀνδρέας ἀπειρώθη καὶ εἶχε ἤρχισεν νὰ τῇ ὀμιλῇ, ὡς εἰς μικρὸν παιδίον, τοῦ ὁποίου ἀρχίζουσαν τὴν ἀνατροπὴν, καὶ τοῦ ὁποίου θέλουσαν νὰ σχηματίσουν τὴν διάνοιαν.

Οἱ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ τῆς ἀγνώστου ἔλαμπον καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ λάμψους ζωηροτέρας καὶ προφανῶς ἠννοεῖ ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸν μηχανικόν. Ἀλλ' ὑπῆρχε πρᾶγμα τι τὸ ὁποῖον ὁ Ἀνδρέας ἦτο ἀδύνατος νὰ ἐπιτύχῃ, ἦτο δὲ τοῦτο τὸ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ὀμιλήσῃ.

ΑΘΗΝΑ·Γ·ΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἄδης ὀφθαλμοῦ αἰθ. 1

Διὰ πᾶσαν περὶ ἐγγραφῆς πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν κ. Κεφαλαῖ καὶ Παλμερ. Ἀθήνας

Κυρία ἀρίστης μορφώσεως γινώσκουσα ἄριστα τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπίσης δὲ δεξιότατα ἐργαζομένη ἀσπέρουχα ζητεῖ ἢ μαθήματα ἢ ἐργασίαν. Ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν προικὸς μετὰ πάσης φροντίδος ἀγορᾶς πάντων τῶν χρησίμων εἰδῶν, εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ἡμῶν.

Ράπτρια καλῶς κατηχημένη ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ἣ νὰ ἐργάζεται, εἰ δυνατόν, οἰκότροφος. Δέχεται καὶ ἐργασίαν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πιάνο μὲ οὐραν, μεταχειρισμένον ἀλλὰ πολὺ καλὸν εἰς τιμὴν μετριωτάτην. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνίς, δυναμένη νὰ καταρτίσῃ μαθητριάς τελείως καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους νὰ διδάξῃ αὐτὰς μαθήματα δύο τάξεων ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διδασκαλία της εἶναι εὐμέθοδος καὶ τερπνὴ, ἀκόπως δὲ τὰ μικρὰ μανθάνουν παρ' αὐτῆς τὰ δυσκολώτερα πράγματα.

Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ἡμῶν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Ὁ Ἄγγλος ὀδοντοῦατροὸς κ. JOHN S. WALKER λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἀξιότιμον αὐτοῦ πελατεσίαν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ ὁδῷ Νοταρᾶ ὑπ' ἀριθ. 89 κατοικίας του μετόχησεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ κ. Χρήστου Ράλλη ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Σταδίου ὑπ' ἀρ. 37.

ΠΟΥ ΡΑΑΠΤΕΤΕ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΑΣ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Ὅπου ἡ καλαισθησία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς οικονομίας σᾶς καλεῖ. Αἱ πολυπληθεῖς πελάτιδες τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτζέντζου ἐνόησαν βέβαια ὅτι περὶ αὐτῆς πρόκειται. Οὐδὲν ὠραιότερον, πλουσιώτερον, καλαισθητικώτερον καὶ χαριέστερον τῶν τελευταίων φορεμάτων, ἅτινα ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

Μάτην κατέβαλλε μεγάλην δόσιν ὑπομονῆς, διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ προσέρῃ λέξεις τινὰς, δεικνύων αὐτῇ τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰ ὅποια αἱ λέξεις αὗται ἐφηρμόζοντο. Δὲν ἔφρανε εἰς κανὲν ἀποτέλεσμα. Ἡ βασίλισσα κατέβαλλεν ὅλην τὴν θέλησίν της, διὰ νὰ τῷ ὑπακούῃ, τὸ ἔβλεπέ τις, ἀλλὰ μόνον ἦγοι δυσδιάκριτοι ἐξήρχοντο τῶν χειλέων της, καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὅστις ἐν τῇ ἀναισθητῶ καταστάσει ἐν ἣ διετέλει ὅτε ὑπῆκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα της πῆτε, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιληφθῇ τότε τοῦτο ἱκανῶς, ὥστε νὰ ἐνθυμηταί, ὅτι τὴν ἤκουσεν ὀμιλοῦσαν, κατήχησε νὰ πιστεύσῃ καὶ αὐτὸς, ὅπως ἐπίστευσε ὁ Γκαλλέ, ὅτι ἦτο βιασθῆ.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἀνδρέας ἦτο καταλυπημένος, διότι ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης φάκελλος τοῦ ταχυδρομείου, εἶχε φθάσει ἀπὸ τῆς προτερείας, χωρὶς αὐτὸς νὰ ἔχῃ ἐπιστολὴν τῆς Τερέζας.

Τὴν ἐσήμαινε ἡ σιωπὴ αὐτῆ, ἢ ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε, οὐδέποτε εἶχε λάβει χωρὶν: Ἦτο ἀσθενὴς ἡ Τερέζα: Ἀλλὰ τότε ὁ Ροβέρτος, ὅστις τῷ ἔγραψε κάποτε, ἢ Φράγκα ἦτις εἶχε ἀλληλογραφίαν μετ' αὐτοῦ, ὤφειλον νὰ τοῦ τὸ ἀναγγέλωσιν Καὶ ὅμως τίποτε . . . οὐδέμια λέξις ἐκ μέρους οὐδένας.

Ὅταν εἶναι τινὰ μακρὰν, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν του ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν παρτίδα του ἢ συνήθη ἰσορροπία τοῦ πνεύματος ἢ δυνάμει τῆς φρονήσεως καὶ τῆς λογικῆς, τὰ πάντα καταρρέουν μετὰ μεγάλης εὐκολίας. Νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Τερέζα ἦτο ἱκανὴ νὰ τὸν προδώσῃ, ἢ νὰ τὸν λησμονήσῃ: Δὲν ἦτο πιθανόν τοῦτο. Δὲν ἔμενε ἢ ἢ βεβαίως ὅτι ἦτο πολὺ ἀσθενὴς, ἴσως καὶ εἰς κίνδυνον, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἦδη εἶχε κινδυνεύσει νὰ ἀποθάνῃ. Ὁ Ροβέρτος θὰ τὴν περιποιηθῇ καὶ πάλιν, ὅπως τότε, ἐσκέπτετο.

Ἡ Φράγκα ἐπίσης. Ἡ Σουβίλλη ὁμοίως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἔχουν χροστὴν καρδίαν, καὶ τίποτε δὲν θὰ τοῖς λείψῃ. Ἀλλ' ἐγώ: ἐγώ ὅστις εἶμαι τὸσον μακρὰν αὐτῆς, τί θὰ γίνω; Μήπως εἶμαι καταραμένος . . . καὶ ἂν ἀποθάνῃ ἐκείνη χωρὶς νὰ τὴν ἐπανίδω;

Οἱ λογμοὶ του εἶχον καταστῆ σφοδρὴ ἐνῶ συγχρόνως ἐκράτει τὸ πρόσωπόν του κεκρυμμένον ἐντὸς τῶν χειρῶν του, λησμονῶν τὴν παρέλευσιν τῶν ὥρῶν, καὶ μὴ σκεπτόμενος ἢ τὴν Τερέζαν, ἢ τὴς ὑπέσχετο μακρὰν αὐτοῦ. Εἶχε βεβαίως εἶδος προαισθήσεως τῆς πραγματικότητος. Καὶ πάντοτε ἔκλειεν, ὅταν αἰφνίως ἤσθάνθη χεῖρα ἐλαφρῶς προσψάουσαν τὴν κόμην του.

Πάραιτα ἀνήγειρεν τὸ περιλούμενον ὑπὸ δακρῶν πρόσωπόν του. (ἰκολοῦθαι)